
From: Depot Dampoort - Johan [johan.blonde@viaviagent.be]
Sent: lundi 21 décembre 2009 10:23
To: MARE CFP CONSULTATION
Subject: Contribution to the consultation of European Citizens for Fisheries reform

Geachte,

Ik wil u in de eerste plaats feliciteren met uw Groenboek: het lijkt mij een zeer vooruitstrevend en consistent document. De goede vraagstellingen komen er in aan bod. Ik hoop alleen maar dat er ook de goede antwoorden op komen en dat deze op korte termijn in de nodige wetgeving omgezet worden.

Hierna enkele suggesties van mijn kant.

- 1) **Vraag** *“Moet de capaciteit aan de hand van wetgeving worden beperkt? Zo ja, hoe?”*: cf Blz 10 van het Groenboek.

Antwoord: In eerste instantie dient de capaciteit inderdaad beperkt te worden en wel zo snel mogelijk.

De eenvoudigste, goedkoopste en snelste manier is de (geleidelijk) afbouw van de brandstofsubsidies. Deze brandstofsubsidies laten immers toe dat verspillende en vervuilende vaartuigen kunstmatig in de vaart gehouden worden. Daarmee gaan ze lijnrecht in tegen de doelstellingen van dit Groenboek en van het milieubeleid in het algemeen. Ze kosten bovendien handenvol geld. Afschaffing van de brandstofsubsidies zal automatisch een aantal onrendabele vissersschepen uit de vaart halen. Om sociale drama's te vermijden kan er geopteerd worden om deze afschaffing geleidelijk te laten gebeuren gespreid over enkele jaren: maximaal 3 tot 5 jaren. Eens de subsidie volledig afgebouwd is, dient er over gewaakt te worden dat dit zo blijft en dat ze niet vervangen wordt door allerlei andere maatregelen die hetzelfde negatieve effect hebben. Dit dient op Europees vlak opgelegd te worden en niet aan de nationale lidstaten overgelaten te worden.

- 2) **Vraag** *“Is een eenmalige slooppremie een oplossing?”* cf blz 10

Antwoord: Neen, dit is weggegooid geld want zoals in uw Groenboek reeds aangegeven wordt dit gebruikt voor nieuwe investeringen waardoor eigenlijk de capaciteit niet vermindert. In de plaats van een slooppremie dient er een verbod te komen op vaartuigen en vistechnieken die de visbestanden onnodig uitputten: gedaan met de kilometerslange sleepnetten, gedaan met de boomkorvisserij die de bodem en de paaiplaatsen vernietigt, gedaan met vissen tijdens de paaiperiodes,... In de plaats hiervan kan er eventueel een subsidie komen voor vaartuigen en vistechnieken die de vis op een selectieve wijze vangen zodat bijvangst (andere soorten of te kleine vissen) niet voorkomen.

- 3) **Vraag** *“Kunnen individuele of kollektieve overdraagbare rechten frekwenter worden gebruikt ter ondersteuning van de capaciteitsvermindering...?”* Cf blz 10

Antwoord: Ik heb geen zicht op het uiteindelijke effect van deze overdraagbare rechten. Indien ze gebruikt worden, dienen ze individueel toegekend te worden en niet kollektief om sluitende controles mogelijk te maken. De toekenning van dergelijke rechten moet gekoppeld worden aan de vangsttechnieken die de ontvanger toepast: enkel selectieve vangstmethoden komen in aanmerking!

- 4) **Vraag** *“Moet de keuze tussen overdraagbare rechten en andere maatregelen aan de lidstaten*

overgelaten worden of ... op EU-niveau?" cf blz 10

Antwoord: Op EU-niveau, zeker voor de grootschalige vloten. Indien er maatregelen aan de lidstaten overgelaten worden, kan dit enkel voor de plaatselijke visvangst en dan dient duidelijk gedefinieerd te worden wat plaatselijk is en wat niet.

- 5) **Vraag** " *Hoe kunnen de doelstellingen op het gebied van ecologische, economische en sociale duurzaamheid zo duidelijk worden geprioriteerd dat ze richtinggevend zijn voor de korte termijn en borg staan voor de duurzaamheid en de rendabiliteit van de visserij op de lange termijn?*" cf blz 11

Antwoord: Dit is zeer eenvoudig. Om een duurzame visserij te realiseren op zowel de korte als de lange termijn dient er over gewaakt te worden dat er **SELEKTIEF** gevangen wordt. Dit dient het kernwoord te zijn van het toekomstige visserijbeleid. Momenteel wordt er voor elke vis die op het bord van de konsument belandt een veelvoud aan vissen gevangen, gedood of vernietigd. Daarom dienen alle beleidsmaatregelen erop gericht te zijn dat er enkel gevangen wordt wat effectief verkocht en door mensen opgegeten wordt. Visvangst voor allerlei industriële toepassingen (vismeel, voeder voor kwekerijen, lijn,...) dient zo veel mogelijk afgeremd te worden of simpelweg verboden te worden. Enkel vistechnieken die geen ongewenste bijvangsten vertonen zijn nog aanvaardbaar.

- 6) **Vraag** " *Moet het toekomstig GVB gericht zijn op het behouden van banen in de visserijsector of op het creëren van banen in de kustgemeenschappen via het geïntegreerd maritieme beleid en andere kommunautaire beleidsgebieden?*" cf blz 11

Antwoord: neen, we spreken over een visserijbeleid en niet over een banenbeleid. Bij een goed ontworpen visserijbeleid dat op lange termijn een duurzame visvangst mogelijk maakt volgt er automatisch een leefbare visserijsector met het korresponderende, gezonde aantal banen. Indien men uitgaat van het aantal banen zoals dit de afgelopen decennia gebeurd is, krijgt men nooit een duurzaam visserijbeleid.

- 7) **Vraag** " *Welke mogelijkheden bestaan er om de MDO-verbintenis in de gemengde visserij toe te passen en tegelijkertijd teruggooi te voorkomen?*" cf blz 17

Antwoord: het antwoord hierop is dat er enkel **selektieve** vangstmethodes mogen toegelaten worden; deze bestaan al voor een aantal soorten maar dienen uitgebreid te worden (wetenschappelijk onderzoek). Momenteel worden de bestaande selektieve technieken slechts op kleine schaal toegepast omdat het moeilijk optornen is tegen de roofbouw. Het al dan niet toepassen van selektieve vangstmethodes is bovendien relatief gemakkelijk te controleren aan de uitrusting van het vissersvaartuig. Visserijvaartuigen die niet uitgerust zijn voor selektieve visvangst dienen geleidelijk uit de vaart genomen te worden. Bij goede selektieve vangstmethodes is er geen teruggooi meer nodig.

- 8) **Vraag** " *Moet de toegang tot de twaalfmijlszone beperkt worden tot kleinschalige vissersvaartuigen?*" cf blz 18

Antwoord: Vanzelfsprekend. Bovendien moet erover gewaakt te worden dat de grootschalige Europese vissersvloten niet in de twaalfmijlszone van andere landen gaan vissen: zie o.a. naar de nadelige neveneffecten hiervan in Somalië.

- 9) **Vraag** " *Aan welke topprioriteiten moet de verlening van overheidssteun in de toekomst gekoppeld zijn en waarom?* " cf blz 23

Antwoord: De topprioriteit is het opleggen van selectieve vangstmethodes en het verder ontwikkelen ervan voor die soorten waar dit nu nog niet of onvoldoende bestaat. De tweede topprioriteit is er mee voor te zorgen dat er een internationale instantie komt die de visserij in de oceanen beheert en controleert en dit volgens dezelfde duurzaamheidsregels als in het Groenboek gestipuleerd. Deze instantie dient wereldwijd de exclusieve bevoegdheid te hebben over de visserijsector op dezelfde wijze als de EU dit heeft t.o.v. haar lidstaten.

- 10) **Vraag** “ *Hoe kan de EU haar rol in internationale fora versterken om het mondiaal bestuur van de zeeën, en met name van de visserij, te verbeteren?*” cf blz 26

Antwoord: De EU moet daar enkele jaren geduld mee hebben totdat haar beleid volgens de principes van het Groenboek een aantoonbaar effect gehad heeft. Daarmee zal de EU recht van spreken krijgen. Daarna moet de EU bereid zijn haar bevoegdheden over de visserij af te staan aan de internationale instantie. VPO's zijn slechts tijdelijke instrumenten om tot een duurzame uitoefening van de visserij te komen buiten de kommunautaire wateren. Eens er een internationale instantie is die het beheer waarneemt kunnen deze VPO's afgeschaft worden of dienen ze ingepast te worden in het beheer van de internationale instantie.

- 11) **Vraag** “ *Momenteel geldt het beginsel van gratis toegang tot internationale wateren. Moet dit zo blijven of moeten vissers betalen voor het recht om in volle zee onder het bestuur van ROVB's te vissen?*” cf blz 26

Antwoord: Gratis toegang is een van de oorzaken van de huidige overbevissing. Niemand voelt zich verantwoordelijk en niemand heeft er op korte termijn persoonlijk rechtstreeks belang bij dat er duurzaam gevist wordt. Vissen is zoiets als zich iets toe-eigenen uit de gemeenschappelijke pot. Het voordeel is persoonlijk, de nadelen zijn voor de anderen. Op termijn dient de toegang tot visserijgronden dus betalend gemaakt te worden. Of dit reeds dient te gebeuren onder het bestuur van de zgn ROVB's of dat er dient gewacht te worden totdat er een internationale bevoegde instantie is, is voor mij nog geen uigemaakte zaak.

- 12) **Vraag** “ *Welke rol is in het toekomstige GVB weggelegd voor de aquakultuur: moet deze sector een geïntegreerde fundamentele pijler van het GVB vormen, met eigen specifieke doelstellingen en instrumenten, of moet de ontwikkeling ervan aan de lidstaten worden overgelaten?*” cf blz 27

Antwoord: Normen en doelstellingen met betrekking tot de ontwikkeling van aquakultuur dienen een onderdeel te vormen van het EU-beleid en niet aan de lidstaten overgelaten te worden. De eigenlijke uitvoering kan aan de lidstaten overgelaten worden.

Ik hoop dat u met deze suggesties iets kunt aanvangen.

Hoogachtend,

Johan Blondé
Zevenekendorp 52
9080 Lochristi
België